

[Pia Kjærsgaard]

befolkningens vilje. Det har man bl.a. ikke villet gøre i forbindelse med denne overtagelse af regeringsmagten. På mange områder ønsker hr. Erhard Jakobsen jo ikke folkeafstemninger, hvor man virkelig kan høre, hvad befolkningen mener. Jeg taler ikke om gallupundersøgelser – det synes jeg ikke man kan bruge til noget – men ægte, reelle folkeafstemninger, f.eks. på vælgerinitiativ, synes jeg ville være en strålende idé, og det burde hr. Erhard Jakobsens parti også kunne gå med til.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg skal stadig væk gentage, at det drejer sig om 3 mia. kr. i forskel. De sociale udgifter ligger på 150 mia. kr. Så kan enhver selv drage sin konklusion med hensyn til, hvilken betydning det har. Det er de reelle forhold.

Må jeg sige om folkeafstemninger, at jeg går ud fra, at fru Pia Kjærsgaard, før hun skrev under på at ville overholde grundloven, læste den nøje igennem, og dér står ikke noget om folkeafstemninger undtagen i ganske specielle tilfælde. Man må først lave grundloven om, før man kan begynde at lave folkeafstemninger for at prøve folks holdninger. Der står udtrykkelig, at et medlem af Tinget ikke er bundet ved nogen forskrift fra vælgerne – det er bl.a. en folkeafstemning – men alene er bundet af sin overbevisning. Det er det grundlag, det danske Folketing hviler på. Man må først lave grundloven om, før man begynder at lege med folkeafstemninger i tide og navnlig i utide.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Erhard Jakobsen gør mange forsøg på at minimere de danske merudgifter, hvis det ulyksalige skulle ske, at Danmark blev en del af en politisk union i Europa. Jeg skal med det samme bede om at få noteret, at jeg betvivler, at det i 1994, 1995 og 1996 kun vil være 3 mia. kr. Det bliver til mange flere penge, når hr. Jacques Delors og alle mulige andre super-europæere skal have deres lyster styret. Men selv om vi tager udgangspunkt i hr. Erhard Jakobsens 3 mia., har hr. Erhard Jakobsen og CD et forklaringsproblem. Det er ikke længere siden, end da der skulle vedtages en finanslov for finansåret 1992, at man under finanslovfor-

handlingerne manglede nogle hundrede millioner, nærmere bestemt 150 mio. kr. Hvad var så det første, man rettede blikket mod, på trods af at der er milliardudgifter på finansloven, som man kunne skære på? Det var landets pensionister, der skulle holde for. De skulle betale 150 mio. kr. delvis for deres hjemme-hjælp.

Derfor er Fremskridtspartiet dybt foruroliget over, hvad et flertal her i Folketinget kan finde på af indgreb over for pensionister, over for landets dårligst stillede, den dag de 3 mia. kr. skal findes, for hr. Erhard Jakobsen kom jo ikke med nogen recept eller forklaring på, hvor de 3 mia. kr. skal findes. Vi kan kun sige, at historien taler sit tydelige sprog, og det er, at når bl.a. hr. Erhard Jakobsen skal være med til at finde penge, tager man udgangspunkt i den svageste del af landets befolkning, og det tager vi afstand fra.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Det er yderst trist, at et medlem af det danske Folketing skal insinuere, at Fremskridtspartiet skulle have noget som helst med Danmarks Kommunistiske Parti at gøre, og jeg synes, det i allerhøjeste grad er trist, at det netop er hr. Erhard Jakobsen, der udtaler sig på denne måde. Men all right, vi kender CD'erne efterhånden, og der er ingen grænser for, hvor plat det kan blive, når det er fra den side, man hører argumenterne.

Jeg vil godt sige til hr. Erhard Jakobsen, at hvis hr. Erhard Jakobsen havde gidet gøre sig den ulejlighed at læse Fremskridtspartiets program, vidste han i hvert fald, at vi ønsker størst mulig frihed til det enkelte individ, hvorimod kommunismen, socialismen, ønsker størst mulig magt til systemet som sådan. Derfor er der diametrale modsætninger i det, de står for, og det, Fremskridtspartiet står for. Det ved hr. Erhard Jakobsen godt, og derfor synes jeg, at det, vi hører nu, er under al kritik.

Ikke nok med det, men så bliver der sagt, at når det drejer sig om Unionen, behøver man ikke lytte så meget til, hvad befolkningen ønsker; vi er ikke afhængige af, hvad befolkningen mener. Derfor ved jeg også godt, at CD ikke ønsker flere folkeafstemninger; det er slet ikke det, man er her for. Det ønsker vi trods alt. Vi ønsker at tage befolkningen mest muligt